

gaver, denne stilling bød på, har Edelberg løst med sin vanlige energi, klogskab og menneskelige forståelse. De ca. 20 år, han var øverste chef for amtets administration, var en overgangstid, der bl. a. betød en for landets amtmænd beklagelig reduktion af deres arbejdsfelt. Således især ved at sygehusvæsenet og til dels vejevæsenet kom ind under amtsrådets ledelse. Men vor dygtige amtmænd kom ikke til at mangle opgaver, også fordi han selv i så høj grad følte sig forpligtet til at leve med i amtets anliggender både på socialt og kulturelt plan. Der er vel særlig grund til at nævne hans indsats for fredningssager, for miljøbeskyttelsen, for den erhvervsmæssige og kulturelle udvikling af det sydvestjyske område, aktiv støtte til universitetsplanerne i dette område.

På dette sted er det naturligt at fremhæve stiftamtmandens usædvanlig store indsats for vort historiske samfund, hvori han siden 1969 har beklædt formandsposten. Han har fundet en virkeplads for sin dybtgående historiske interesse og har ved mange lejligheder ydet Historisk Samfund betydelige tjenester ved at lede vigtige forhandlinger med de bevillende myndigheder og andre instanser. På vore møder har vi erfaret, at vor formand på den smukkeste måde forenede en klar og fast holdning med bred menneskelig forståelse. Ved hans bortgang sørger vi over det tab, vi har lidt, og ærer stiftamtmand Edelbergs minde.

Svend Mogensen.

Kgl. ordenshistoriograf, administrator, dr. phil.

Albert Fabritius

Den 14. marts 1976 døde Albert Fabritius. Vore medlemmer vil sikkert huske ham for hans artikel her i årbogen 1956 om »Skjoldefrisen i Billum kirke«, og de vil måske også huske ham for andre af hans litterære arbejder, der omfatter ikke mindre end 308 selvstændige værker og artikler og mindst

141 anmeldelser. Mange vil også huske ham som sekretær og redaktør af Personalhistorisk Tidsskrift, der rummer et stort tal af hans arbejder, og som redaktør og medarbejder ved Adelsårbogen og Dansk Biografisk Leksikon, som han i høj grad har præget, og blandt hans store bøger vil man vel navnlig huske »Hans Majestæt Kong Christian X og hans Slægtninge« eller hans arbejde med 9 binds værket »Lensbaron Hans Berner Schilden Holstens Slægtbog«, men især er vi mange, der er ham meget taknemlige for »Håndbog i Slægtsforskning«, som han udgav sammen med landsarkivar Harald Hatt, og som er fremhævet ved alle de kursus, vort samfund har holdt siden håndbogens fremkomst i 1943.

Fabritius blev født på Frederiksberg 1905 og uddannet i veksellererfaget 1922-28, drev selvstændig genealogisk virksomhed 1928-39, sidstnævnte år blev han mag. art. i historie og bibliotekar ved Det kgl. Bibliotek, 1951 administrator for Sprog og Litteraturselskabet og 1958 ordenshistoriograf, dr. phil. 1946 på et arbejde om »Danmarks Riges Adel. En Studie i dansk Adelshistorie«. Desuden var han medlem af bestyrelser for en række lærde selskaber og samfund og blev æresmedlem i en række af disse.

Han var en tid revisor for Dansk Historisk Fællesforening, og da lærte jeg hans enorme arbejdsevne og - hans humor - at kende. I det sidst udkomne halvbind af Personalhistorisk Tidsskrift har hans tidligere arbejdsfælle Sven Houmøller skrevet smukke mindeord, og desuden bringer bindet manuskript til tre foredrag, Fabritius har holdt, samt endnu en af hans stamtavler: »Gehejmekonferensraad Jonas Collins efterkommere«.

Alle de mange fra alle samfundsklasser, høje og lave, rige og fattige, der i årenes løb er blevet dekoreret, skal indsende deres selvbiografi til ordenshistoriografen. Om dette fortæller Fabritius selv: »Det skal jo nok være således, at vi allesammen har noget at fortælle om, hvordan livet har formet sig, om den udvikling eller de bevægelser inden for vort specielle

område, dekorationerne spænder over, er her en enestående mulighed for at få et virkeligt alsidigt billede af det danske folks levevilkår og tankesæt gennem tiderne. Det store materiale til belysning af vort folk, som allerede nu foreligger i arkivet, vil engang i fremtiden, når det bliver gjort tilgængeligt for historikerne, være en kilde, som intet andet folk har magen til«.

Æret være Albert Fabritius' minde.

H. K. Kristensen.